

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
5357-06

meddelad i Stockholm den 22 oktober 2008

KLAGANDE

AA

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrättens i Stockholm dom den 7 augusti 2006 i mål nr 2739-06
(bilaga)

SAKEN

Skattetillägg vid inkomsttaxering 2004

YRKANDEN M.M.

AA yrkar att skattetillägget undanröjs. Till stöd för sin talan anför han bl.a. följande. Ersättningen för årskort avser de i avtal med arbetsgivaren överenskomna resorna mellan Karlstad och Stockholm. I den kontrolluppgift han fick från arbetsgivaren saknades uppgift om förmånen eftersom arbetsgivaren utgått från att motsvarande summa var avdragsgill. Kammarrättens dom visar att skatt inte skulle ha undandragits om förmånen kvittats mot kostnaden för de faktiska resorna.

Dok.Id 59296

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 5

Expeditionstid
09:00-12:00
13:00-15:00

Telefon
08-561 676 00
Telefax
08-561 678 20

Skatteverket tillstyrker att underlaget för skattetillägg reduceras med 3 000 kr och att skattetillägget därefter i vart fall sätts ned till en fjärdedel. Skatteverket anför bl.a. följande. Om arbetsgivaren hade tillhandahållit en biljett för varje resa hade det inte varit något tvivel om att förmånen och kostnadsavdraget utgjort samma sakfråga. Att förmånen avsett ett årskort bör inte föranleda någon annan bedömning. Förmånen och kostnaden får således anses ingå i ett och samma händelseförlopp eller saksammanhang. Kammarrättens dom bör inte kunna tolkas på annat sätt än att domstolen utgått från att det belopp som anges i domslutet avser kostnader för arbetsresor och att avdragsbegränsningen om 7 000 kr därefter måste beaktas. Underlaget för skattetillägg bör därför reduceras med 3 000 kr. – Det har funnits skäl för AA att vid deklarationstillfället utgå från att Karlstad var hans tjänsteställe från och med september 2003. Detta sammantaget med att det av kontrolluppgiften framgick att arbetsgivaren bedömt att årskortet inte utgjorde en skattepliktig förmån innebär att det framstår som ursäktligt att förmånen inte redovisades. – Skatteverket anser att en förmån som den nu aktuella ska kunna delas upp på tolv månader under förutsättning att arbetsgivaren beskattas för socialavgifter under motsvarande perioder. Att så inte skett i detta fall har AA inte kunnat påverka. Hänsyn bör tas till denna omständighet när förutsättningarna för befrielse ska bedömas. Om Regeringsrätten inte skulle finna att kostnadsavdraget för resor utgör samma sakfråga som den skattepliktiga förmånen får frågorna ändå anses ha så nära samband med varandra att det ska beaktas vid bedömningen av om grund för befrielse föreligger.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 5 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324), TL, ska skattetillägg tas ut om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för taxeringen. I 4 § anges hur skattetillägget ska beräknas. Skattetillägget är fyrtio procent av den skatt som inte skulle ha påförts den skattskyldige om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Skattetillägget ska enligt 7 § beräknas utan hänsyn till invändningar som gäller en annan fråga än den som ligger till grund för tillägget.

Av 5 kap. 14 § första stycket TL följer att den skattskyldige helt eller delvis kan befrias från skattetillägg om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig eller om det annars skulle vara oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. I paragrafens andra stycke anges vissa kriterier som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig. En sådan faktor är att den skattskyldige har felbedömt en skatteregel eller betydelsen av de faktiska förhållandena. En annan faktor är att felaktigheten eller underlåtenheten föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter. I tredje stycket anges vissa faktorer som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om det skulle vara oskäligt att ta ut skattetillägget med fullt belopp. En sådan faktor är att skattetillägget inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller underlåtenheten.

Av handlingarna i målet framgår bl.a. följande. AA, som hade familjebostad i Forshaga, var sedan den 2 januari 2003 anställd av Glocalnet AB. Enligt ett avtal med arbetsgivaren var han anställd tills vidare med arbetsplats i Stockholm men med rätt att under en sexmånadersperiod från den 1 september 2003 arbeta fyra dagar i veckan i Forshaga. AA fick enligt avtalet och under den tid han skulle arbeta från annan plats än Glocalnet AB:s lokaler bl.a. ersättning för hyra av kontorslokal m.m. samt ersättning med 30 000 kr avseende ett årskort på SJ gällande från den 1 september 2003. AA redovisade inte ersättningen för årskortet i sin deklaration och inte heller lämnade bolaget kontrolluppgift om den. AA lämnade senare en rättad deklaration där han redovisade förmån av årskort om 30 000 kr som inkomst och yrkade avdrag för resor till och från arbetet med 10 000 kr, motsvarande den del av kostnaden för årskortet som belöpte på beskattningsåret.

Kammarrätten har fastställt att resorna mellan Forshaga och Stockholm är att hänföra till arbetsresor och medgett AA visst avdrag för dem. AAs talan i Regeringsrätten avser enbart frågan om skattetillägg ska utgå.

Omständigheterna är sådana att det kan ifrågasättas om inte AAs tjänsteställe under den aktuella tiden var Forshaga. I så fall har, såvitt framgår, resorna till Stockholm varit tjänsteresor och AA, som inte yrkat avdrag för kostnaderna, torde inte ha varit skyldig att redovisa ersättningen. I den mån det av arbetsgivaren utbetalade beloppet däremot ska anses utgöra ersättning för resor till och från arbetet har det ålegat AA att redovisa förmånen i sin självdeklaration. Grund för att påföra skattetillägg föreligger då eftersom AA inte redovisade förmånen förrän efter det att revision påbörjats hos arbetsgivaren. Han har emellertid inte heller i självdeklarationen yrkat avdrag för arbetsresor men senare yrkat och av kammarrätten delvis medgetts sådant avdrag.

Fråga är då om avdraget för arbetsresor kan anses gälla samma fråga som förmånsbeskattningen av årskortet. Det föreligger onekligen ett nära samband mellan förmånen och arbetsresorna. De är emellertid inte kopplade till varandra på ett sådant sätt att de kan anses gälla en och samma fråga. Någon rätt till kvittning vid bestämmande av underlaget för skattetillägg finns därför inte.

Det förhållandet att AA haft rätt att arbeta fyra dagar i veckan i Forshaga får, tillsammans med den omständigheten att arbetsgivaren inte redovisat någon förmån i kontrolluppgiften, anses innebära att AA haft visst fog för att utgå från att hans tjänsteställe var Forshaga. I målet har inte framkommit annat än att AA fått ersättning för att kunna resa till arbetsplatsen i Stockholm en dag i veckan. Dessa omständigheter talar för att det åtminstone var ursäktligt att inte redovisa förmånen i deklarationen. Vidare bör beaktas att förmånen av årskortet och avdraget för arbetsresor har ett nära samband. Detta talar i sig för att det skulle vara oskäligt att ta ut skattetillägg med fullt belopp (jfr prop. 2002/03:106 s. 239 f.). Sammantaget finner Regeringsrätten att skälen för befrielse är av sådan styrka att skattetillägget bör undanröjas.

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Med ändring av kammarrättens dom undanröjer Regeringsrätten skattetillägget.

Gustaf Sandström

Lennart Hamberg

Carl Gustav Fernlund

Annika Brickman

Margit Knutsson

Annika Åsbrink
Föredragande regeringsrätts-
sekreterareAvd II
Föredraget 2008-09-17